

N:o 59.

Af herr **Petersson, Lorentz**, *angående byggnadsskyldigheten beträffande vissa bostadsboställen för präster.*

Om »hvarje tjänstgörande präst skall erhålla, jämte fri bostad, aflöning i öfrigt, så beräknad, att honom därigenom beredes en efter tjänstegrad och ämbetsåligganden äfvensom lefnadskostnaderna i orten eller andra särskilda förhållanden lämpad anständig bärning» (§ 1 i det genom Kungl. Maj:ts proposition n:o 39 nyss framlagda förslaget till lag om reglering af prästerskapets aflöning), så bör ju tillses, att såvidt möjligt icke genom sättet, hvarpå aflöningen tilldelas, intrång sker icke blott på »bärningen» utan äfven på »ämbetsåliggandenas» behöriga fullgörande. Prästen skall vara lärare och själasörjare, men det bör icke fordras, att han skall vara, vare sig jordbrukare eller byggmästare, eller, för att använda i herr Daniel Perssons i Tällberg vid föregående riksdag väckta motion, n:o 288, Andra Kammaren, förekommande uttryckssätt: »om man med fog kan säga, att prästens ämbetsställning och utbildning äro inriktade på fyllandet af helt andra uppgifter än skötsel af jordbruk med därtill hörande binärningar, så torde detta i än högre grad kunna sägas, då det gäller uppförandet af åbyggnader. Prästen bör, ostörd af omsorgen om skog, åker och äng, helt få ägna sin tid och sina krafter åt uppbyggande af Guds församling och icke af lador och visthus m. m. Det synes mig också vara meningslöst att ålägga prästen en sådan börda som att sköta om byggande och underhåll af hus, då han ändå skulle blifva berättigad till full ersättning för därmed förenade kostnader.» Det särskilda utskott, som i fjol behandlade prästlöneregleringsfrågorna, visade sig också behärta dessa synpunkter och beslöt utan meningsskiljaktighet föreslå, att alla de till bostadsboställen af andra och tredje klassen hörande laga husen skulle nybyggas och under-

hållas af pastoratet; hvarjämte af utskottet föreslogos bestämmelser, som syftade till bostälernas utarrendering på längre tid. Förslaget om byggnadsskyldighetens öfverflyttande på pastoratet vann icke Andra Kammarens godkännande, men jag hyser den förhoppningen, att motståndet i denna del skall kunna öfvervinnas. Skälen, som af utskottet åberopades och som refereras på sid. 46 i innevarande års proposition n:o 40, synas mig mycket talande. Särskildt tillåter jag mig att understryka det påståendet, att »ett billigare och ändamålsenligare arbete» är genom den föreslagna ordningen att förvänta. Kommunen, som i öfrigt har att utföra allehanda byggnadsarbeten (för kyrkans underhåll, uppförande och underhåll af skolhus med lärarebostäder o. s. v.) kan genom att ställa sina olika byggnadsarbeten i sammanhang med hvarandra, genom afpassande af lämpliga tider och en planmässig fördelning af tillgängliga arbetskrafter bereda sig ej oväsentliga lättnader. Det synes alldeles påtagligt, att en kommun med små resurser skall bygga billigare än en enskild person, som med sådana angelägenheter icke är, ja icke ens bör vara förtrogen. Då nu pastoratet äfven enligt Kungl. Maj:ts propositioner har att vidkännas kostnaderna för ifrågavarande byggnads- och underhållsarbeten, bör det tydligen för detsamma vara en fördel att själfvt få utföra dessa arbeten, liksom det bör räknas som en fördel för församlingen, att prästen genom befrielsen från berörda bestyr sättes i stånd att till hennes bästa mera ostördt ägna sig åt sitt egentliga kallelsearbete. En icke ringa förenkling i själfva proceduren liksom i lagbestämmelserna för hithörande angelägenheter vore ock på denna väg att vinna.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsamt anhålla,

att Riksdagen måtte besluta sådana ändringar i Kungl. Maj:ts detta år till densamma aflättna propositioner n:o 39 och 40, som betingas af att, på sätt förra året särskilda utskottet n:o 1 föreslagit, å bostadsboställen af andra och tredje klasserna äfvensom med sådant boställe i sambruk förenadt löningsboställe alla laga hus skola nybyggas och underhållas af pastoratet.

Stockholm den 6 mars 1909.

E. L. Petersson.